

Можеш да купиш звање, али не и знање

Знање је моћ, вечна ватра, која ако се злоупотреби може да изазове пожар са немерљивим последицама. Знање је оруђе, а не циљ, казао је Толстој. Одговорност се огледа у мудрости превазилажења изазова.

Кад год наиђемо на препреке, тешке ситуације у животу, крећимо се ка пламену, јер је он увек ту, у нашем видокругу и ако му приђемо он ће нас обасјати, пружити топлину и мир.

Незнање не може да заузме пиједестал вредности. Незнање је изгубљено време, протраћен живот, а протраћен живот је као бушно буре из ког се излива вино.

Знање треба да буде светионик чију светлост треба пратити.

Праве вредности представљају патриотизам, хуманизам, пацифизам, алтруизам...

Патриотизам је знање да имаш живо огњиште и борба да се ватра у њему не угаси.

Хуманизам је знати човеку срце дати и уз њега стати.

Пацифизам је знање да рат није, а живот да се чува.

Алтруизам је знати шта је добротинство, свест да нисмо сами на планети, знање које човека чини племенитим.

Људи који имају звање, а немају ова елементарна знања, немају срећан живот, али нема ни среће у држави у којој некомпетентне личности заузимају радне позиције.

Велико је богатство чинити добро, бити добар човек и искористити звање и знање како би помогли заједници, држави, отаџбини, а за узврат не очекивати ништа. Такви су људи великани.

Србија треба да буде поносна на великане какви су Свети Сава, Доситеј Обрадовић, Никола Спасић, Миша Анастасијевић, Никола Тесла, Михајло Пупин, Живојин Мишић, Милунка Савић, Миленко Павловић, Јосиф Панчић, Милан Тепић, Сава Поповић Текелија, Исидора Секулић, Иво Андрић, Миодраг Лазић, Надежда Петровић, Сава Владиславић Рагузински, Милош Обреновић, Ђорђе Петровић, Вук Стефановић Караџић, Стеван Стојановић Мокрањац, Новак Ђоковић, Горан

Паскаљевић, Милева Марић, Војкан Борисављевић, Јован Дучић, Меша Селимовић, Петар II Петровић Његош...

Они су поштовали своје звање, своје знање.

Заједничко им је то што су волели људе, а итекако су баштинили љубав према свом народу српском.

То су људи чије вредности ће се памтити.

Постоје људи који воле само себе и који материјално богатство сматрају срећом.

Њихова нарцисоидност је веома изражена.

У њиховом свету су изражени опортунизам, конформизам, лицемерје и непотизам.

Нико нема право да буде неодговоран.

Савремено доба изнедрило је многе добре ствари.

Међутим, без обзира на временско доба, увек постоје особе са лошим намерама, са лошим особинама.

Човек сам бира пут којим ће ићи.

Велико је задовољство чинити добро другима, а још је веће уколико је добротинитељ у могућности то да ради у континуитету.

То је богата и слободна душа.

Искључива тежња ка материјалном богатству, "важном положају" у друштвеној хијерархији и нечасним циљевима људску душу баца у тамницу, у окове грехова, у ропство и диктатуру егоизма.

Европско тло, а поготово балканско препуно је историје.

Ходемо земљом којом су ходиле бројне цивилизације, на којој су изнедрене културе Лепенског вира, Винче...

Ово парче планете Земље газиле су стопе историје Византије, Грчке, Аустроугарске, Турске, Римске империје, Руске империје...

Ипак, поред небројано ратова, безброј властодржаца, недаћа и проливане крви, живот показује да само просвећена дела која остају за човеком бивају вечна.

Протекле деценије историја ће нашу земљу памтити понајвише по "корову".

Држава нам је била урасла у "коров", и у стварном и у пренесеном значењу. На многим битним позицијама налазили су се неодговорни појединци.

Велики број људи, поготово младих и образованих је емигрирао у уређене земље иностранства. Није било разике, одлазили су млади и образовани, без обзира на величину места, почев од Новог Сада, Требиња, Бора, Ниша, Приштине, Гњилана, Подгорице, Косовске Митровице, Бара, Херцег Новог, Зворника, Зрењанина, Будве, Суботице, Трстеника, Осечине, Крагујевца, Брчка, Бањалуке, Београда...

Изграђена је парадигма која омогућава да се звање стиче куповином дипломе, преваром, лагањем. Укорењено је мишљење да је најјача карика радне биографије родбинска веза. Створен је систем у ком је непотизам најефикаснија појава која функционише у држави.

Бање су пропадале, паркови су зарастали у високу траву, шибље, коров.

Људи на истакнутим позицијама нису могли да испуне очекивања, чија реализација је потребна, јер то је оно што представља одговорност звања. Способни људи су, углавном, омаловажавани и били су приморани да нормалан живот наставе на другим меридијанима.

Бизарне, дегутантне ситуације када поједини здравствени радници траже услугу или новац од пацијената или породице пацијента како би обавили свој посао и да би били ефикаснији су постале честе.

Листе чекања у здравственом систему су биле огромне.

Приоритет у изградњи инфраструктуре имала су насеља, тј. улице у којима живе позиционирани функционери, и није се поштовао урбанистички план и план неопходних инвестиција.

Многи појединци нису се придржавали закона. Закон је за "утицајне и моћне" био само мртво слово на папиру.

Многи инфраструктурни објекти и објекти су проблематични због лошег квалитета изведених радова.

Деградирано је функционисање институција, уништена су еминентна и моћна предузећа.

Звање градоначелника изускује велику одговорност, марљивост, пожртвованост.

Многи људи се боре искључиво зарад стицања звања, а не због жеље да се направе позитивни, успешни резултати. Пролазне ствари лако могу да "понесу" човека, што значи да треба бити опрезан и савестан.

Професионално обављање послова представља обавезу, а сваки појединац који спознаје одговорност треба да се бори да испуни и превазиђе очекивања.

Памет је данас на цени, и тек ће бити. Прошло је време када су полтрони били најтраженије занимање, када су конформизам и лицемерје били важне вештине за добијање радног места.

Неопходно је омогућити добре, прихватљиве услове, у складу са могућностима, како би образовани појединац могао достојанствено да живи у отаџбини.

Треба се борити за успешне резултате. Највеће вредности која се стичу образовањем су знање, отворени хоризонти, широка пространства могућности. Необразованост човека чини ограниченим, неспособним у искоришћавању потенцијала.

Завршетком школовања, формалног/институционалног, успешан и принципијелан појединац не завршава освајање компетенција, знања .

Човек се учи док је жив.

Праве вредности, плодови знања и постигнућа биће забележени у многим књигама, енциклопедијама и историјски ће показати своју величину.

С друге стране, људи који имају девијантно понашање и њихови поступци налазиће се у делима неких нових писаца, следбеника Бранислава Нушића, Стевана Сремца, Лазе Лазаревића, Симе Матавуља...

Правну, институционалну државу треба стално градити, усавршавати.

Јаке, ефикасне институције онемогућаваће запошљавање и рад особа које нису спремне да раде и нису у прилици да покажу знање, јер га не поседују.

У лажи су кратке ноге. Праве вредности трају.

Стабилна држава је она држава у којој радне функције заузимају привржени, образовани људи, људи који ће се увек трудити да испрате, уваже туђа становишта,разумеју грађане.

Такав став представља уважавање радне позиције, јер је сваки запослени човек, битна карика како би друштво нормално функционисало.

Важно је да свако ради свој посао.

Те поступке, тако уређену државу поштоваће и на њу ће се угледати будуће генерације, као што се ми данас дивимо свим оним што је било некада и што је остало из периода прошлости.

Ја се трудим да својим радом градим прилике за будућност, за будуће нараштаје.

Звање ће и даље бити на тржишту купопродаје, али јак систем, са превентивним мерама, биће у стању да лако препозна такве случајеве и уклони их из система ,а данас се по том и многим другим питањима виде велики помаци и трајни респективни резултати. Данас свако има прилику да будућност гради у сопственој земљи.

Већа је привилегија имати знање, него "звање без интелектуалног покрића".

Рад и труд се увек исплате.

Можеш да купиш звање, али не и знање.

Александар Васиљевић

Друга крагујевачка гимназија

Одељење : IV/4